

Рис. 1.53. Скулптури на „АНТИЧНИТЕ ЕЗИЧНИЦИ“ Аристотел и Питагор до ХРИСТИЯНСКИ СВЕТИИ в църквата в Шартър. Западната фасада. Уж около 1145–1170 г. „Аристотел и Питагор представят музиката и диалектиката“ [930], с. 169. Съседството на „античните“ и средновековните персонажи по барелефите и фреските на християнските храмове в Европа и Русия е разпространено явление. От [930], с. 169.

риците се опитват да обяснят това противоречиво съседство със следните мъгляви фрази: „Аристотел и Питагор... Образите на двамата езически философи в християнския храм говори за голямото значение, което се е придавало на знанията“ [930], с. 169.

Най-древната биография на „античния“ Аристотел се датира като 1300 г. от н.е. Но „този ръкопис все повече и повече се разпада и отделни места, които можеха да се прочетат през XIX в., вече се разчитат трудно“ [300], с. 29. А според Скалигеровата хронология много ръкописи, уж на хиляди години, например библейските кодекси, са се съхранили прекрасно и пергаментът им не е загубил гъвкавостта си. Най-вероятно видимата скорост, забелязана от историците, с която се разпадат ръкописите от XIV в., е типич-